

بررسی اثرات تنظیم کننده های رشد گیاهی و نوع تربیت گیاه بر خصوصیات کمی و کیفی گوجه فرنگی

مسعود فیاضی و ابوالقاسم حسن پور اصطهباناتی
مرکز تحقیقات کشاورزی فارس، زرگان

گوجه فرنگی به لحاظ داشتن ارزش غذایی و اقتصادی بالا از صیفی جات با اهمیت است. در زمینه تولید سبزی، افزایش عملکرد و میزان مواد جامد محلول کل (TSS) و زودرس نمودن محصول از مهمترین اهداف تحقیقاتی است. در این آزمایش در قالب طرح آماری کرتنهای خردشده، اثرات استفاده از فیم و تنظیم کننده های رشد گیاهی شامل NAA (۰۵ و ۱۰ قسمت در میلیون)، D_{2,4}-G (۰۵ و ۱۰ قسمت در میلیون) و GA₄ (۰۵ و ۱۰ قسمت در میلیون) بر روی زودرسی، عملکرد، کمیت و کیفیت محصول گوجه فرنگی رقم "پریموارلی" برای دو سال منوالی در منطقه فارس بررسی شد.

نتایج این پژوهش نشان داد که استفاده از قیم سبب افزایش میزان مواد جامد محلول کل می گردد. مصرف هورمونهای گیاهی در افزایش مواد جامد محلول کل اثر معنی داری ندارد ولی موجب زودرسی محصول می شود. محلولپاشی گیاهان با اسید جیبرلیک (۵۰ قسمت در میلیون) و اسید نفتالین استیک (۵۰ قسمت در میلیون) به طور متوسط عملکرد محصول را برابر حسب سال و تعداد شاخه روی گیاه نسبت به گیاهان محلولپاشی نشده از ۱۷۰ تا ۸۶ درصد افزایش داد. محلولپاشی با اسید نفتالین استیک در مرحله باز شدن ۵۰ درصد گلها باعث ۸۵ درصد و با اسید جیبرلیک در مرحله تشکیل میوه باعث ۱۱۵ درصد افزایش عملکرد شد.